

Finland

Reisverslag van Catherien.

Donderdag 24-07-2008

Vroeg opgestaan 4.00 uur.

De toiletspullen ingepakt en met Eef naar Schiphol gereden.

Zij mag twee weken de auto gebruiken in ruil voor het wegbrengen en ophalen van Schiphol.

We zijn op tijd op Schiphol en nemen afscheid. Ik ben zo ingecheckt maar de fiets kostte meer tijd. Er moest een doos om de fiets maar waar haal je die zo snel vandaan Eerst naar de KLM verwezen, die konden me niet helpen maar verwezen me door naar Menzies. Veel lopen en zoeken maar uiteindelijk Menzies gevonden. Ik kon een doos kopen voor € 20,00 en ja, dat doe je want anders kan de fiets niet mee. Dan nog tape zien te krijgen om de doos dicht te plakken. Thuis ligt alles zo voor het pakken, hier is het zoeken wie dat heeft en bereid is je even te helpen. Gelukkig, dat lukt bij de incheck balie. Het tape werd eromheen gedaan en nu kon mijn fiets mee via de speciale inleverbalie voor uitzonderlijke bagage.

Het vliegtuig zit niet vol en het is een prachtige vlucht naar Helsinki. De kuststroken zijn goed te herkennen en we vliegen boven de wolken wat schitterende foto's oplevert.

In Helsinki is het twee uur wachten op de vlucht naar Savonlinna. Ik hoef niet om te kijken naar mijn bagage want dat wordt allemaal door Finnair geregeld.

Met een klein vliegtuigje maak ik de binnenlandse vlucht naar Savonlinna. Daar kom ik Willy en Willem tegen die ook met Fin-outdoor de natuur ingaan. Een vader met zoon van tien jaar die voor 5 dagen gaan kanoën en dat als cadeau van zijn vrouw heeft gekregen. Leuk idee.

Savonlinna is een klein vliegveld. We stappen via de trap uit en lopen naar de kleine hal, waar Erwin in een Fin-outdoor shirt ons Willy, Willem en mij op staat te wachten. De bagage volgt snel en gelukkig is alles er.

Buiten staat een prachtige landrover waar een grote canoe op ligt met aanhanger. De koffers en mijn fiets gaan in de aanhanger en wij in de Landrover. Het avontuur gaat voor Willy en Willem binnen een half uur beginnen. Bij een parkeerplek op weg naar Savonranta aan het meer wordt de canoe in het water gelaten. Bagage in de canoe, tonnen met eten, zwemvesten en peddels worden meegegeven en natuurlijk de waterkaart waarop aangegeven staat waar ze nu vertrekken en waar de tent kampeerplaatsen zijn.

Dit is het Kolovesi gebeid, een groot natuurgebied waar je in de vrije natuur mag overnachten of je kan op tentkampeerplaatsen terecht, waar je verder alleen met een kayak of canoe mag komen. Er moesten nog even papieren getekend worden en daar gaan vader en zoon, het ziet er fantastisch uit.

De Kayak waar ik mee het water op ga moet nog even opgehaald worden. Ik ben de eerste die zo'n toch op deze manier onderneem. Ik heb de keuze uit twee kajaks en kan zelf aangeven welke ik wil. Bovendien moeten we samen even naar het eten kijken omdat ik geen tonnen met eten en een benzinebrander mee kan nemen.

Na een kwartiertje rijden komen we aan Metsamokintie. Ik heb de keuze uit een witte en gele kajak en probeer beiden uit. Via een aantal stenen in het water kom ik bij de steiger waar ik beide kajaks rustig uit kan proberen. Ze liggen beide goed maar ik kies voor de gele. Deze is iets breder, ligt stabiel en heeft ruimere compartimenten waar ik mijn spullen in kan doen. Ik noem het mijn zonnetje omdat de kleur zo stralend is. Samen met Ellen neem ik de lijst met eten door en er is werkelijk aan alles gedacht. Vers fruit en eieren, thee, koffie, crackers, kant en klare maaltijden, rijst, leverpastei, smeerkaas, jam, suiker en melk, kruiden, saucijsjes, hamburgers, noodles, vruchtjes in blik, en ja, zelfs wijn en bier. Hoezo basic?

Maar goed je komt ook geen winkel tegen en aangezien ik een week het water op ga is het wel handig van alles bij je te hebben.

Na een kop thee en mijn eerste kennismaking met een eco-toilet wordt ik naar het Kolovesi gebied gebracht om mijn tocht te starten.

Het weer is schitterend. In mijn voorcompartiment van de kajak doe ik al het eten en achterin mijn tent, primus, hengel, kleding en slaapzak. Mijn slaapmatje leg ik voorin want die past niet in een compartiment. Gelukkig heb ik genoeg waterzakken bij me. Dan nog wat persoonlijke spullen en gsm in de waterzak, flessen vullen met water en ik ben klaar voor vertrek. De kajak is flink geladen en ik moet toch even mijn evenwicht vinden in deze boot. Dan vaar ik weg. Eerst maar met de stroom mee om even vertrouwd te reken. Het gaat prima. Erwin maakt nog even een foto voor het thuisfront en dan ben ik weg voor een week. Geen radio, geen tv, geen mp3 speler, alleen een gsm voor noodgeval en verder back-to-nature... Ik besluit niet te lang te varen, heb ook geen idee hoe laat het is. Na een half uurtje varen kom ik bij een tentplaats met de naam Kolovedenlahti. Er staat een man te vissen en ik zie een jochie van een jaar of vijf.

Ik meer aan en stap voorzichtig uit. Het is echt wennen deze kajak en zeker met al dat gewicht. En ik heb geen zin in een nat pak de eerste dag.

Het gaat goed, ik sleep mijn kajak op het droge en stel me voor aan de anderen. Het zijn een Finse man met zijn vader en zijn zoon. Ze hebben de traditie om één keer per jaar met elkaar de natuur in te trekken. Verder is er niemand. Het is een kleine kampeerplaats en ik moet zoeken naar een zo egaal mogelijk stukje grond om mijn tent neer te zetten. Op elke kampeerplaats vindt je een vuurplaats waaromheen balken waar je kan zitten en een blokhutje met droog hout. Het zijn boomstammen van een meter die je moet zagen en kloven. Daarom staat er ook een bok waar je het hout op kan leggen, een perfecte zaag en een bijl. Verder zijn er dan kampeerplekken, soms op een vlonder maar meestal op de grond, soms een houten afdakje waar je onder kan liggen als er niet teveel muggen zijn en een eco-toilet. Dit is een houten huisje met een verhoging waar je op kan zitten en je behoefte kan doen. Daarna strooi je er zaagsel met een goedje overheen en sluit de deksel weer af. Het ruikt er naar eco en is schoner en frisser dan menig openbaar toilet. Het Finse drietal heeft net gegeten en ik stel me aan hun voor en vertel dat ik voor het eerst in Finland ben. De meeste Finnen spreken Engels en dat is fantastisch want van de Finse taal is niets te herkennen en te begrijpen.

Als eerste zet ik mijn tent op en ik merk al dat ik alles niet handig heb geladen in mijn compartimenten. Dat moet ik morgen anders regelen. Ja en wat zal ik eens eten. Ik weet niet meer precies wat ik heb meegekregen en pak maar het eerste wat voor handen ligt. Een pakje met hamburgers en een zakje met rijst en pindasaus. Dat lijkt me prima om mee te starten. Mijn blinkende aluminium pannetjes haal ik tevoorschijn evenals het kleine tasje met bestek, aansteker, beker en ander handig spul. Gelukkig heb ik me goed voorbereid en ben ik geen essentiële dingen vergeten.

De man biedt aan om hout voor me te zagen en ik vraag hem of hij me dat wil leren.

De stammen van een meter moeten in drie stukken gezaagd worden. Daarna kloven met de bijl en de kunst is om dat vanuit het hart van het stammetje te doen. Hij is er erg handig in en legt het me perfect uit. Hij neemt wat kleine stukje hout mee, bast en schil van de berk, wat middelstukken en wat grote stukken naar de vuurplaats. Met een aansteker steekt hij de schil van de berk aan, dit blijft lang branden en om en om legt hij kleine stukjes hout op de schil. Het vuur vormt zich en er komen grotere stukken hout op totdat er een flinke stam op kan. Als het hout begint te verkolen kan ik met het bakken van de hamburgers beginnen en het koken van het water voor de rijst.

Ik heb alleen maar een klein waterketeltje bij me en twee kleine pannetjes waarvan er een ook een koekenpan is. Het water haal ik uit het meer om te koken en het rijstbuideltje kook ik in het keteltje. Het is allemaal even improviseren, maar lukt prima. Het duurt ook wel even voordat alles kookt en gaar is op het vuur, maar dat hoort ook bij het avontuur en ik heb immers toch alle tijd.

De boter smelt ik in het pannetje en de hamburgers worden één voor één bruin. Met de pindasaus erbij smaakt het allemaal prima. Het is gelukt, mijn eerste maaltijd heb ik bereid en dat in een prachtig natuurgebied een paar uur vliegen vanaf Nederland. Ik mag hier heerlijk twee weken vertoeven met mijzelf en dat wat ik waarneem.

Afwassen doe je in het meer. Ik heb het gezien van de man. Je spoelt het om in het meer. Dan neem je een papiertje en veegt alle vettigheid weg. Het papiertje verbrandt je in het vuur en alles is weer schoon. Heerlijk die eenvoud.

Wat is het water helder en zacht. Je kan op veel plekken de bodem zien en de vissen zien zwemmen. De kleine jongen probeert verschillende malen met mij in contact te komen, maar we begrijpen elkaar niet. Jammer toch, dat taal dan een barrière is. Zijn vader vertaalt voor mij en zijn zoon en zo kunnen we toch met elkaar praten. Ik haal nog wat water uit het meer om thee te zetten. Ik heb brandnetel thee bij me en doe wat in mijn thermoskan voor straks. Met de Finnen praat ik nog wat over alledaagse dingen en hij geeft aan voorzichtig te zijn met zoetigheid want daar zijn muizen hier gek op. Op een paar mueslirepen, wat suiker in zakjes en jam in een pot na, heb ik geen zoetigheid bij me. Bovendien laat ik al het eten in mijn kajak en die is afgesloten.

De Finnen gaan naar bed. Mijn klok geeft 20.30 uur, dat is vroeg in mijn beleving, maar ze geven aan ook vroeg op te staan. Ik sjouw nog wat rond, orden mijn kano wat en schrijf mijn dag op in mijn boekje. Het voelt heerlijk op de Finse bodem. Er zijn wel muggen maar ik heb goede spray en olie bij me. Het zal wel wennen. Het was een lange dag, maar ik ben op de plek van bestemming en heb twee weken voor mijzelf. Het lijkt wel een eeuwigheid. Heerlijk.

Vrijdag 25-7-2008

Ik word wakker en het is al licht. Volgens mijn schatting is het 6.00 uur maar als ik op mijn klokje kijk is het pas 3.15 uur en dan al zo licht. De nachten zijn hier kort, het is om 0.00 uur nog schemerig. Ik hoor geruis in de andere tent en stemmen. Later vertelde de man dat hij wat snoepjes in zijn broekzak had en dat een muis daar wel zin in had. Hij was daar wakker van geworden en heeft het snoepgoed uit de tent gegooid, samen met de muis. Daarna was het rustig. Ik val nog wel weer in slaap. Mijn burens staan vroeg op en ik stap ook vroeg uit mijn tent. De eerste nacht zit erop, wat is het hier mooi en stil. Het vuur is aan en ik kan mijn keteltje water koken voor de thee en ik eet wat crackers.

De Finnen pakken na het ontbijt in en vertrekken in hun canoe met zijn drietjes. Ik maak nog een foto van ze en zwaai ze uit. Dan ben ik alleen op deze plek en ga de boel nog eens verder verkennen. Ik heb wel zin om te zwemmen en dat ga ik dan ook doen. Wel waterschoenen aan, geen zwemkleding en het is fantastisch. Zo zacht en helder is het water en een heerlijke temperatuur.

Mijn handdoek hang ik te drogen en ik maak een kop koffie. Dan ga ik mijn spullen inpakken en mijn kajak opnieuw inpakken. In alle rust kan ik nu zowel het eten als de tent en kleding en ander spullen goed en stabiel indelen. De waterkaart bestudeer ik om te kijken welke kant ik opga. Ik wil de grotschilderingen wel zien en vaar die kant uit naar Ukonvuori. Het is perfect kanoweer. Er is veel rust en stilte om mij heen, maar in mijn hoofd nog niet.

De routekaart is duidelijk en ik vind m'n weg naar de grot makkelijk. Er is niemand. Na het uitstappen, beklim ik de trappen en bestudeer de tekening. Het is moeilijk te zien. Het kan door een Sjamaan getekend zijn staat op het bord en dat terwijl de tekening zich zo'n 10 meter boven het wateroppervlak bevindt. Het kan in de ijstijd gemaakt zijn of anders vanuit een boot. Ik zit op een bankje en eet nog wat crackers. Op het moment dat ik besluit te vertrekken komen er andere vaarders aan. Heerlijk als je zo vroeg bent. Ik duik verder de meertong in. Het is een doodlopend stuk, maar ik ga een plekje zoeken om aan te meren en een deel van de middag door te brengen. Tussen een aantal rotsblokken leg ik mijn kajak en stap uit. Onder een fantastische boom nestel ik mij met een kussentje en een thermoskan thee. Handig dat ik die bij me heb. Ik lees en mijmer, maar mijn hoofd is nog lang niet leeg. Er flitst van alles

door mij heen. M'n werk, de kinderen, thuis en hoe nu verder met alles. Na een paar uur stap ik weer in de kajak. Wat een rijkdom, wat een heerlijkheid in dit land. Ik vaar verder naar de volgende overnachtingsplek Laajakaare. Van verre zie ik al de boot van Willy en zoon Willem. Ik meer aan, maar zij herkennen mij niet. Pas als ik aan land ben en wat zeg herkennen ze me.

Hier zijn houten vlonders waar je je tent op kan zetten. Er is er nog een vrij naast het houthok. Het vuur bij de vuurplaats is aan en brand flink. Ik zaag en kloof hout en schuif aan bij Willy en Willem. Zij eten jachtschotel en ook ik haal mijn maaltje uit de kajak tevoorschijn. Het is snel warm en smaakt wel na zo'n dag buiten zijn. 's Avonds rond achten komen nog 4 Finnen. Het is een gezellige boel. Na wat gelezen te hebben sluit ik bij hen aan bij de vuurplaats. Dat is de centrale ontmoetingsplek. Zij eten brood en wijn en de wijn wordt gedeeld. We praten wat over de verschillende gewoontes in het land. Dan begint het wat te regenen en het onweert. Het ziet er spectaculair uit, maar als het na een uurtje stopt ben ik daar wel erg blij mee.

Zaterdag 26-7-2008

Opstaan, zo'n houten vlonder slaapt prima. Ik kook water op het vuur, want de Finnen hebben dat aangemaakt en of ik alsjeblieft met hen mee wil eten. Ze hebben veel bij zich en ik eet wat roggebrood en hele dunne crackers met verschillende soorten kaas. Daarna, mijn tent en ander spullen inpakken, kano laden en varen maar. Na een uurtje varen kom ik bij een volgende kampeerplek en stap uit om deze te zien. Het is een prachtige locatie en supermooi aangelegd. Zal ik hier blijven voor één of twee nachten? Maar nee, ik wil graag varen, op het water zijn, Finland zien dus stap ik weer in de kajak en vervolg mijn tocht. Ik kom bij een wat uitgestrekter gebied en het waait hier flink. De wind is pal tegen dus het is goed doorpeddelen. Er zijn ook flinke golven en ik twijfel of ik toch niet een zwemvest mee had moeten nemen en had ik toch niet mijn spatzeil om moeten doen. Na anderhalf uur varen wil ik mijn benen wel weer strekken. Volgens de waterkaart kom ik zo bij een huisje, misschien kan ik daar wel een pauze nemen. Ik zie de steiger en het ziet er verder verlaten uit. Het is een soort boswachtershuis waar volgens het bord vroeger zo'n twintig bosarbeiders overnachtten en het gebied onderhielden. Verder was er altijd een huishoudster voor het koken en de was en er waren paarden om het hout uit het bos te halen. Nu kan je een deel van het huis huren. Ik eet er wat, lees wat en schrijf in mijn boekje. Er is ook een waterpomp zodat ik mijn flessen met dit heldere koele water kan vullen. Ik lig nog even lekker in het zonnetje en stap de kajak weer in. Wat is het toch handig om alles bij de hand te hebben. Dan schiet er een motorboot voorbij. Wat een lawaai in deze stilte. Hier moet ook een haventje zijn en een kampeerplek. Die kan ik echter niet vinden dus vaar ik door. Ik zie een rondvaartboot, nog een motorboot en een speedboot raast voorbij. Ze groeten niet en hebben geen enkel respect voor een kajak. Er staan hier zomerhuisjes en een prachtig prieel in het water. Grappig, de Finnen zouden eens moeten kijken in Giethoorn en de Kalenberg.

Ik ben weer uit de vaarroute, en ook mijn oriëntatie kwijt. Er bekruipt me toch een lichte paniek, want je komt nauwelijks anderen tegen op het meer waar ik nu dobber. Alles lijkt op elkaar. De bomen, is er een doorgang of niet, afstanden zijn lastig in te schatten en rotsen lijken op elkaar. Ik probeer me nogmaals op de waterkaart te oriënteren maar kom er niet goed uit.

Dan zie ik twee kanovaarders waar ik naar toe vaar. Het zijn twee Finnen en ze leggen me in goed Engels uit waar ik ben en waar een kampeerplaats is. Er blijkt er één in de buurt te zijn en daar ben ik erg blij mee want ik ben er aan toe om te stoppen.

De kampeerplek Pyyliñoja ligt achterin een inham en is lastig te vinden. Er staan diverse huisjes op de kant die je kan huren en op de steiger zijn kinderen aan het spelen. Ik vaar naar ze toe en vraag of er nog plaats is. Ze weten het niet maar dachten voor één persoon nog wel. Ik leg aan en vind gelukkig nog een redelijk vlak stuk waar mijn tentje wel kan staan. Er zijn

wel wat rotsen maar als ik het een beetje uitkien, moet het lukken. Op het water zie ik nog vier kajaks komen. Ik haal mijn spullen uit de kajak en richt mijn plek in. Er komt een Russische man naar me toe en die vertelt dat er een kilometer verderop een huisje is met een sauna waar je vrij gebruik van kan maken. Er is ook een prachtig meer als je de blauwe stippen op de bomen volgt.

Eerst wil ik me installeren, daarna lijkt me zo'n tocht prima. Lekker even de beenspieren inspannen en mijn armspieren wat rust geven. De vier andere kanoërs hebben hoger op nog een plek voor hun tent gevonden.

Het is een rotsig pad, maar heerlijk om doorheen te lopen. De weg staat goed aangegeven. Schitterend al die kleuren van bladeren, mossen en korstmossen.

Bij het huisje aangekomen snuffel ik wat rond. Er staan twee stapelbedden en wat tassen. Er is een sauna, maar hoe het werkt weet ik niet en in mijn eentje daar zitten, hoeft voor mij niet.

Er is ook nog een deel met een tafel en banken waar je aan kan zitten. Een houthok en een vuurplaats. Ik loop naar het meer en ga eerst weer eens even lekker zwemmen.

Dat doet me goed. Het wordt tijd om terug te gaan want ik heb wel zin om wat te eten.

Onderweg kom ik nog een metershoge mierenhoop tegen. Wat een nijvere beestjes, fascinerend. Ik haal de goulash uit mijn kajak en hoef dat alleen maar op te warmen. Met mijn pannetjes, bord en bestek ga ik naar de vuurplaats. Eerst moet ik nog wat hout zagen en kloven. Er is geen bijl, maar wel veel berkenbast. Ik verzamel allerlei kleine stukjes hout om het vuur aan te maken en dat lukt me prima. Ik kan mijn potje opwarmen.

Twee Russische dames schuiven aan om te koken. Het vuur wordt flink opgestookt en we maken ondertussen kennis met elkaar.

Hun mannen hebben gisteren een vijf kilo zware snoek gevangen en ik wordt uitgenodigd met hen hiervan te eten. Tja, en dat is iets wat ik ook nog wil leren. Vis vangen, dood meppen, vuurtje maken en braden maar. Ik heb nog veel te leren. We praten wat en drinken thee, daarna komt de drank. Becherovka een heerlijke kruidenlikeur uit Tsjechië. Ik breng wijn en pinda's mee en dat valt allemaal in de smaak. De vis heeft de afgelopen 24 uur in de olie en marinade gestaan en wordt aan pinnen geregen. De kop van de vis hangt als stille getuige aan een boomstam geprikt om zijn eigen maal te zien. Typisch. Deze dagen is mijn tijdsbesef totaal van slag en dat is prima. Ik kom steeds meer los. Van het hout wordt houtskool gemaakt zodat de vis goed gaar wordt. Ze smaakt voortreffelijk. Het is een prachtige avond met veel Russische liederen en gitaar muziek.

Zondag 27-07-2008

Opstaan, inpakken en ontbijten. De Russen zijn al volop actief maar hebben ook veel meer in te pakken. Ik schuif aan bij de kookplaats en deel mijn sinaasappel en krijg warme Russische gortpap met bessensap. Het smaakt goed maar ik heb toch de voorkeur aan een fruitontbijt.

Dan de spullen afspoelen in het meer, de kajak vullen en varen maar. Het waait flink dus het is een stevige tocht. Ik kom aan bij het haventje Tetrisaeret, waar net een boot vertrekt. Verder liggen er geen boten. Je kan er een wandeltocht maken van 3,8 km en daar voel ik wel voor.

Mijn waterschoenen ruil ik voor de wandelschoenen en ik besluit gelijk de tocht te maken. De 3,8 kilometers zou ik in Nederland makkelijk in een uur lopen maar hier zijn rotsen, klimpartijen en afdalingen dus ik doe er veel langer over. Het is allemaal adembenemend mooi wat ik zie. Het bos heeft een verhaal, een geschiedenis, bomen zo puur en bemost, rotsen met schitterende korstmossen. Het is werkelijk onbeschrijflijk. Elke boom, elke struik en elke steen heeft een verhaal, alleen ik kan de taal niet verstaan. Voelen doe ik het wel en ik zit op stenen, mos, boomstronken en onder een beeldschone den. Het is hier tijdloos en zie veel boomstronken als boskunst. Ik maak veel foto's met het besef, dat deze schoonheid niet vast te leggen is.

De tocht is rond en ik krijg trek. Mijn primus en crackers haal ik uit de kajak en aan de waterkant zet ik koffie. Het smaakt goed.

Mijn toch gaat weer verder en aan de overkant ligt de kampeerplaats Ritkasaeri, die ik gisteren niet kon vinden. Soms is het lastig de kaart te lezen... In de verte zie ik de canoe's van de Russen en ik hoor een brul. "Catherien do you lijk a cup of tea? Mijn bedoeling was door te varen naar de volgende kampeerplek, maar nog even een kop thee drinken met elkaar vind ik een goed plan. Grappig om elkaar zo weer te ontmoeten. Ik verken de plek op het eiland en besluit om hier te blijven. Op het uiterste puntje is een prima plek met uitzicht op een oeroude schitterende boom. Het is wederom gezellig met elkaar. Thee, muziek en als avondmaal maak ik noodles met worst. De worst komt uit een pakje van vier en het lijkt me niet verstandig de rest morgen op te eten dus geef ik de andere drie aan de Russen. De kinderen mogen ze opeten. Ook de melk en de eieren schenk ik hen. Van hun avondmaal mag ik ook eten, maar de aardappelstampot met een blik vlees erin, staat me niet aan dus bedank ik ervoor. Bij het avondeten schenken de Russen likeur en ik maak ook kennis met deze Finse Lapponia gemaakt van Cloudberry een superlekker drankje. De avond is sfeervol. Na een duik in het Finse meer om even lekker mijn haren te wassen ga ik nog even vliegvisserij en sluit ik me aan bij de vuurplaats waar chocomelk, wijn en thee geschonken worden en de muziek nog lang naklinkt.

Maandag 28-7-2008

Wat een ochtend. Ik kan zo naar het water om me te wassen, lenzen indoen en nog even vissen. Echt bijten doen ze niet, maar voor mijn techniek is het wel goed. Aan de waterkant neem ik wat crackers en de lauwe thee van gisteren. Vannacht toch wel wat jeuk gehad van muggenbulten, maar gelukkig zijn de muggen voornamelijk 's avonds actief. Geleidelijk aan pak ik mijn spullen in. Ik word er met de dag handiger in. Ik ga nog even naar de vuurplaats om thee voor onderweg te maken en een kop koffie te drinken. Ik krijg nog een bord rijstepap met bessensap van de Russen en stap weer in mijn kajak. Ik wil de grottekening bij Vierunvuori zien en weer water tappen bij het boswachtershuisje verderop. Het is heerlijk weer en het waait een stuk minder dan gisteren.

Bij de rotstekening staat alleen een bord en er is geen aanleg mogelijkheid. Ik maak er foto's en vaar weer terug. Nu een flink stuk met de wind mee, dat vaart ook wel prima.

Het boswachtershuisje is nu verhuurd. Er liggen ontzettend veel lege blikjes, lege flessen wijn en port en er heerst een heel andere sfeer dan op de heenreis. Ik tap nog wat water, zit nog even op een bankje en besluit verder te varen. Het is niet meer zo ver naar de volgende kampeerplaats Lapinniemi en het gaat snel met de wind in de rug. Onderweg kom ik een enkele boot tegen met vissers en een groep die aan het picknicken is. Voor de rest is er rust en ruimte, wat een land.

Er smeult nog een vuurtje bij de vuurplaats, maar verder is er niemand. Er liggen blokken hout klaar en ik stook het vuur op en ga eerst wat eten. Ook hier zijn vlonders en ik zoek een mooie hoge plek uit. Wat een uitzicht. Mijn spullen haal ik uit de kajak en ik zet mijn tentje op. Er komen twee Finnen even picknicken. Dan ga ik even lekker zwemmen, mijn boekje bijschrijven, een wandelingetje maken en de volgende gasten dienen zich aan. Een echtpaar met een zoon van een jaar of 13 en een jong stel. Het is altijd weer leuk om te zien wie er komen. De moeder van de jongen van 13 heeft in Leiden gestudeerd en kent Nederland wel een beetje. Ze heeft nog steeds contact met enkele studiegenoten. Haar man loopt heen en weer en telefoneert regelmatig. Het mooie van het "back to nature" zijn is dat mensen zich op de natuur richten. Iedereen plukt bosbessen en kinderen vermaken zich met het hout, de zaag en de bijl waar leuke houtwerkjes mee gemaakt worden. Het is een rustige avond. Ik vis nog wat zonder wat te vangen. Dan nog maar even lezen voor ik mijn slaapzak opzoek.

Dinsdag 29-7-2008

Op zich slaap ik prima alleen heb ik niet zoveel slaap nodig. Om 0.00 uur wakker en om 3.35 uur wederom. Ik ben ik wat koud, de volgende keer moet ik beslist mijn thermo ondergoed meenemen. Ik leer veel van deze tocht. Om 6.15 uur weer wakker en ik ga eruit. Thee zetten,

crackers eten, de boel inpakken, koffie zetten en dan een poos lezen. Heerlijk om zo intens buiten te zijn en ik doe wel extra kleren aan want er is een flink wolkendek. Ik lees nog wat en terwijl anderen druk aan het inpakken zijn komen de eerste picknick gasten. Dan is het voor mij ook tijd om op te stappen. Er moet een smalle doorgang zijn bij Kermamaki en die wil ik ervaren. Het is een mooie tocht en ik zie onderweg beverburchten. Ik kom deze dag weinig andere vaarders tegen maar zie wel felrode rotsplantjes die ik fotografeer. Het water is zo helder dat je de stengels en de wortels van de waterlelie ziet. Af en toe tuur ik over het water naar zeehonden. Dit is het grootste zoetwater natuurgebied waar nog zeehonden zwemmen. Bij een van de weinige huisjes langs het water ligt een houten zeehond die er verbluffend goed uitziet.

Dan kom ik bij Syvaniemi aan, een eilandje waar je kan kamperen. Er zijn twee aanmeermogelijkheden en ook twee vuurplaatsen. Een fantastisch eiland, waar het vuur nog nagloeit. Er is verder niemand en ik installeer me waarna ik lekker ga zwemmen. Dan eten uitzoeken, lezen en ik neem wat peren op sap. Het is een literblik dus ik neem vanmiddag wat en vanavond als toetje de rest. Er komt nog een canoe met een gezin, maar die varen toch door. Ik blijf alleen op dit eiland en geniet van een schitterende avondzon en heb het rijk alleen.

Woensdag 30-7-2008

Vannacht met kleren aangeslapen. De nachten zijn toch wel fris en ik heb een dunne slaapzak bij me omdat die in een kajak compartiment past. Wel weer vroeg wakker en ik ga eruit om het vuur aan te maken. Ik overweeg of ik hier zal blijven, gewoon een dag hier zijn, maar ik wil toch meer van dit prachtige natuurgebied zien en pak mijn spullen weer in. Het was hier wel heerlijk en er zijn weinig muggen. De wind is een stuk rustiger en ik kan onderweg veel foto's maken. Ook een nauwe doorgang waar je met slalommen tussen de keien heen vaart. Er is een onvoorstelbare rust en stilte aan de andere kant en er liggen prachtige stronken in het water die op de foto gaan. Wat een beeldenroute ervaar ik in dit Kolovesi gebied. Ik neem nog even een lunchpauze en vaar naar de kampeerplek Vaajasalo, die hoog gelegen is. Je zou hier zelfs je tent op een rots kunnen zetten met een schitterend uitzicht op het water. Er zijn wel veel muggen en ik besluit om door te varen. Er zijn hier diverse kampeerplekken op korte afstand bij elkaar. Ik meer aan bij Lohilahti, waar je ook een wandeltocht kan maken. Dat wil ik morgen wel doen, maar nu ga ik toch een plek voor de nacht zien te vinden en ik vaar nog even door naar Hirviniemi waar ik de aanlegplek moeilijk van kan vinden omdat die verscholen in het riet ligt. Grappig, ik ben nu bijna helemaal rond geweest en heb alle kampeerplekken gezien. Aan de andere kant van het water staat een schitterende beuk in rode herfsttinten. In dit land lopen op het moment drie seizoenen door elkaar. De lente lelietjes van dalen zie je nog, het zomergroen is aanwezig, maar ook de paddenstoelen en de herfstkleuren laten zich al zien.

Ik verken de plek en zoek een mooie plaats voor mijn tent waar ik de mooie boom ook kan zien. Bij de vuurplaats zitten twee jonge mannen op een gaskomfoor hun eten te bereiden. Ze zijn op doortocht en willen nog een paar uur varen. Dan komt er een prachtige houten roeiboot met drie Finse dames van rond de zestig. Ze zetten hun tent op en vertellen dat ze voor twee dagen in het Kolovesi gebied zijn om van de natuur te genieten. Met zijn drieën slapen ze in het kleine tentje en eten brood met soep. Grappig, ik ben inmiddels alle generaties wel tegengekomen. Er zijn hier wel veel muggen die me lastig vallen. Dan maar in de tent wat lezen. Het valt me op dat waar veel gras is er ook meer muggen zijn.

Donderdag 31-7-2008

Het is alweer een week dat ik in dit uniek gebied rond vaar. Ik ben vroeg wakker en lees mijn boek uit. Er is een strak blauwe lucht en het is windstil dus het zal warm worden vandaag. Vandaag mijn laatste kajak dag want dan ben ik helemaal rond geweest en morgen ga ik Finland verder verkennen op de fiets. Ben wel benieuwd hoe dat bevalt. Ik maak het vuur aan

en kook water voor thee en koffie. De dames worden ook wakker en één van hen gaat hout hakken en gooit allemaal snippers in het vuur. Heb ik het dan niet goed aangemaakt? Met een mes gaat ze over het hout en ik zie langzaam de vorm van een roerspatel ontstaan, die ze gebruikt voor de pap. Schitterend, dat wil ik ook wel leren en op mijn vraag of ze me dat wil leren is ze helemaal verbaasd, maar brengt me de kneepjes bij.

Een berkenstammetje, daar hak je een plakje vanaf met de bijl en daar haal je de schors randen vanaf. Beter is eigenlijk een naaldboom stammetje, maar die ligt hier niet.

Dan ga je er met een goed mes overheen en werk je de randen bij. Tot slot met een mes, beide kanten bewerken zodat de splinters eraf gaan. Wauw, ik heb nu ook een spatel. Natuurlijk veel minder strak, maar toch, zo werkt het. Je hebt er wel een goed mes voor nodig en dat wil ik morgen als ik op de fiets ben kopen.

Vandaag bezoek ik de laatste grottekening in Havukkavuori. Er staat geen informatiebord maar de plek is op innerlijk niveau herkenbaar. Ik stap uit en loop rond over de rotsen en zie allerlei spannende beelden van stenen die ik op de foto probeer vast te leggen. Ik neem ook wat stenen mee. Het is hier nog zo ongerept en zal hier 's winters ook sprookjesachtig zijn.

Dan vaar ik naar Lohilahti voor de wandelroute van 3,3 kilometer. Lekker om even te wandelen. Ook deze tocht zit vol bosbeelden die ik op de foto zet. Er zijn ook panorama beelden te maken. De kleuren, het mos, de stronken, er is zoveel variatie en het ontroert me soms. Ik neem er mijn laatste lunch in dit gebied. Thee en crackers met leverpastei. Hoezo een ritueel. Ik vaar naar Kirkkoranta waar Erwin mij op zou halen. Nog even vaar ik langs mijn eerste kampeerplek Kolovedenlahti en dan is de cirkel rond. Wat een week, wat een ervaring, het is net alsof ik droom.

De steiger met kano's komt in beeld en Erwin komt er aanrijden met zijn landrover. Wat een timing maar wat blijkt... Ik ben drie kwartier te laat, ik heb de tijd geen uur vooruit gezet, sterker nog, dat wist ik niet eens. Ik heb een week op Nederlandse tijd geleefd terwijl het hier al een uur later is. Vandaar dat de mensen hier zo vroeg naar bed gaan...

Ik haal mijn kano leeg en alles gaat in mijn grote zwarte koffer. Mijn kajak maak ik droog en deze wordt op de bagagedrager gelegd van de landrover gelegd. Mijn benen zitten onder de muggenbulten, schrammen en blauwe plekken, maar ik heb een super week gehad en het was een unieke ervaring. Onderweg praten we bij in de auto en ik ben Erwin dankbaar dat hij dit organiseert.

Bij de camping van Savonranta wordt ik afgezet. Ik ben weer in de bewoonde wereld. Er is muziek, hondengeblaf, brommers ronken en auto's razen voorbij. Het leven gaat door. Mijn fiets staat hier ergens in een schuurtje en vanavond wordt die gebracht.

Ik zet mijn tent op en loop naar de supermarkt. Mijn voorraad eten is nagenoeg op, maar veel hoeft ik niet te kopen want ik kan dagelijks mijn inkopen weer doen. Na een week geen cent uitgegeven te hebben, ga ik nu weer geld uitgeven. Ik ga ook op zoek naar een zonnebril want die ben ik vanmorgen verloren. Ik heb wel zin in verse groente en koop sla met tomaat en tonijn. Op de camping staat een camper en een jongeman met een tent. Hij heeft tassen vol met losse spullen bij zich en loopt met van alles heen en weer. Hij wil vuur maken op de overdekte vuurplaats, maar de blokken hout zijn te groot en er is geen bijl hier. Ik biedt hem mijn primus aan en zo ontstaat er contact. Hij komt uit Baskenland en woont in Berlijn. Hij werkt totdat hij weer wat geld op zijn rekening heeft staan en gaat dan reizen en heeft zo al veel van de wereld gezien. Hij verteld over zijn familie en is nu onderweg naar een festival in het zuiden van Finland en hoopt daar zijn vriendin te ontmoeten. Een fles olie, een zak met zout, een paar kapotte eieren, tomaten, knoflook en een veel te grote koekenpan, zo maakt hij een maaltje klaar op de primus. Als dank krijg ik vier volle gastankjes van hem. Hij had deze gekocht om te kunnen koken onderweg, alleen een houder heeft hij niet, dus hij kan niets met de gastankjes.

Dan komt Erwin met zijn vrouw en een bevriend echtpaar. De fiets wordt opgehaald, banden opgepompt, stuur recht gedraait en de trappers eraan gezet. Ik kan fietsen en dat lukt prima. We gaan nog even wat drinken in het cafeetje om de afgelopen week door te nemen. Erwin maakt aantekeningen en schrijft tips op. Altijd handig voor het volgend jaar. Dan gaat hij naar zijn Mökki en ik duik mijn tent in. Morgen ga ik de buurt verkennen op mijn fiets...

Vrijdag 1-8-2008

Er ligt een boek over Scandinavië op tafel bij de overdekte vuurplaats. De Baskische jongeman is al vertrokken en heeft dit afgeschreven bibliotheekboek achtergelaten. Grappig. Na mijn ontbijt spring ik op mijn fiets en ga Savonranta verkennen. Het is veel kleiner dan ik dacht. Een supermarkt, een benzinestation, een bloemenwinkel, een winkel met opruimspul en een Kirppis = kringloopwinkel. Verder staan er drie marktkraampjes met kleding en plantjes. Nee, hier valt niet veel te doen en ik denk na over hoe ik het ga doen met fietsen. Ga ik een rondtocht maken of ga ik dagtochtjes maken.

In de Kirppis ontmoet ik Jorma, een wereldreiziger die houdt van Jazz, schrijver is en een jaar voor de klas heeft gestaan. Hij biedt me een kop koffie aan en verteld dat hij in Amsterdam is geweest. Ik koop er een klein rieten flesje en krijg als tip mee het houtmuseum te bezoeken ongeveer 35 kilometer fietsen hier vandaan. Ik fiets weer na de camping en bestudeer enige fietskaarten. Naar wat gewik en geweege besluit ik naar Savonlinna te fietsen. Ik wil wel wat cultuur zien en een stad in Finland bezoeken. Het is zo'n 60 kilometer fietsen en ik pak mijn spullen in en neem het minimale mee om een nacht over te blijven. Morgen fiets ik dan via een andere route terug en dan weet ik in ieder geval hoe het fietsen me bevalt, heb ik mijn boodschappen gedaan en kan ik de sfeer op de wegen proeven. Het is een druilerige dag. Het miezert wat en er is een flink wolkendek, maar verder prima om te fietsen.

Nou ik heb het geweten. Het valt me zwaar om te fietsen. Ik zie veel asfalt, veel bomen en weinig variatie in het landschap. Auto's razen vlak langs me heen en ik fiets op een heuse 100 kilometerweg waar de vrachtwagens langs me heen denderen. Ik daal en stijg en het zijn geen flinke collen, maar het kost me wel de nodige inspanning. Bovendien lijken de wegen eindeloos. Waar ben ik aan begonnen??? Morgen ook nog zo'n stuk terug... Misschien moet ik maar met de bus terug gaan. Gelukkig na ruim dertig kilometer gefietst te hebben is daar een echt dorp Kerimäki. Daar staat de grootste houten kerk van de wereld, er zijn leuke winkeltjes. Het regent wat en ik zet mijn fiets neer. Lekker even de benen strekken en ik ben op zoek naar een zonnebril, een Fins mes en een telescoop barbecuepin. Ik pin er wat geld en neem een lunch in een traditionele Finse lunchroom. Het is een heerlijke saladebar, met verschillende broodsoorten. Je krijgt er koffie bij en mag een schaalje gelei als toetje nemen. Ik smeer er maar wat van op mijn brood. Ik bezoek de prachtige houten kerk. Er is geen electriciteit. Het wordt verlicht met kaarsen en er staat een gigantisch grote kachel. Brrr, het is hier 's winters gemiddeld 15 graden onder nul en dan wil je wel graag bij de kachel zitten. De houten palen zijn grijs/wit gewolkt. Het krijgt daardoor een moderne uitstraling. De toren staat apart en terwijl de klokken slaan kijk ik naar de souvenirs die er worden aangeboden tegen een veel te hoge prijs. Er is niets van mijn gading.

Dan zie ik een sportwinkel en daar hebben ze een grote collectie Finse messen. Ik kies een prachtig Martinni exemplaar in hoesje uit. Die kan aan een riem en ik kan er hout mee snijden. Een zonnebril en telescoop barbecuepin en een houten napje vind ik in een winkel verderop. Kijk nu heb ik in ieder geval de dingen die ik zocht. Zal ik nu doorfietsen of teruggaan? Ik besluit door te gaan, want Savonlinna wil ik ook wel zien. Het kasteel, een aantal Kirppissen, een boekenwinkel, de marktplaats, het haventje, het is toch wel leuk om dat allemaal te ervaren.

Onderweg gaat het harder regenen en ik wil ergens schuilen, anders ben ik straks kletsnat. Gelukkig, daar is een camping en ik kan wel even schuilen. Ik zet mijn fiets neer onder het afdak en neem zelf plaats op de veranda van het eethuisje. Er is niemand te bekennen en ik

kijk naar het de druppels die in het water vallen. Na tien minuten stopt er een auto en een vrouw stapt uit en opent de deur van het eethuisje. Ik bestel een kop thee bij haar en krijg er een verrukkelijk chocoladecakeje bij. Ze draait Finse muziek van Tapani Kansa maar spreekt verder weinig Engels. Het is weer droog geworden dus ik stap weer op de fiets. Dalen, stijgen, dalen, stijgen, nee fietsen is het niet voor me. Ik bezoek nog wat winkeltjes onderweg en wat me opvalt is dat veel mensen de kachel aan hebben.

De stad nadert en ik bezoek een kleine meubelzaak, maar dat is een allegaartje van stijlen. Dan zie ik echt het bord van Savonlinna, maar ik zie ook het bord camping nog 9 kilometer. Dat valt tegen. De camping ligt een flink stuk buiten de stad en aan de andere kant. Dat is balen maar ja, ik moet toch ergens mijn tentje opzetten.

Vlakbij de camping is een grote supermarkt. Daar haal ik wat yoghurt en sap en besluit er ook te eten. Een bord patat met wat vlees, salade en een ijsje toe. Prima toch en ik kan er weer tegen. Als toegift nog een flinke klim en eindelijk ben ik bij de camping. Ik schrijf me in en kom tot de ontdekking dat ik mijn paspoort niet bij me heb. Gelukkig is dat geen probleem. Ik betaal 12 euro en zoek een plek op. Plaatsen genoeg, maar het is ook zo'n echte grote camping met hollanders in een grote camper of zo'n familie caravan, grote familietenten, luxe auto's met krachtige motoren en ik verlang acuut naar de rust en de ruimte in het Kolovesi natuurgebied. De camping ligt vlakbij het water en ik zie wederom een schitterende zonsondergang. De kampeerplaatsen liggen onder de bomen en ik pak mijn spullen uit en zet mijn tent neer. Ik loop wat rond en bij de overdekte barbecueplek brandt een lekker vuur. Er is niemand te bekennen, maar de warmte en sfeer zijn prima. Ik sms Erwin of het mogelijk is dat ik zondag weer in de Kajak stap.

Er komen 5 jongemannen aan met bier en saucijsjes. Ik zeg dat ze wel gebruik mogen maken van het vuur waar ik zit en dat doen ze. Het zijn vrienden die elkaar kennen van de lagere school en elk jaar met de motor een paar dagen op uit trekken. We praten wat over hun beroepen en verschillende gewoontes in Finland en Nederland. Ze raken aardig aangeschoten en ik deel sigaartjes met hen. Ik krijg een biertje van hun en zo maken we er een leuke avond van. Dan vind ik het genoeg en zoek m'n tent op. Morgen weer naar Savonranta fietsen en zondag weer de natuur in met de kajak.

Zaterdag 2-8-2008

Ik heb weinig geslapen en sta lekker bij tijds op. Douchen, ontbijten, inpakken, sleutel inleveren en wegwezen. Ik moet het hele eind via een andere route weer terug en zie er wel tegenop. Het is gelukkig droog. Naar de stad toe valt gelukkig mee. Ik bezoek nog een outdoor winkel en twee Kirppis winkels. Leuk om de Finse sfeer hier te proeven en ik koop nog een rode knapzaktas. Dan is er de markt en koop daar een houten lepel en mes. Met de hand gesneden. Er zijn veel ambacht kraampjes, maar alles met heuse prijzen voor de toerist. Het haventje is leuk om te zien, er zijn al meer luxe boten. Dan maak ik nog een foto van het bekende kasteel waar veel voorstellingen worden gegeven, schiet nog een megasupermarkt in waar ik een rokje, jurkje een CD en wat eten voor onderweg koop. Daarna begint de ware terugtocht langs het vliegveld. Het is trappen, ploeteren en gigantisch afzien. Ik verzuur mijn benen en soms zakte de moed me in de schoenen. Ik ben wel blij met deze ervaring, maar zal toch niet snel weer op deze manier een fietstocht houden. Het is het gewoon niet. Morgen weer lekker kajakken. Onderweg kom ik weinig bijzonders tegen. Het is de route van de eerste dag toen Erwin ons ophaalde van het vliegveld met nauwelijks winkels en huizen. Gelukkig heb ik van alles bij me en kan onderweg picknicken. Bij een benzinstation tracteer ik mijzelf op een kop koffie en een lekker zoet broodje met jam en pudding. Heerlijk even wat energie tot mij nemen. Ik trap weer verder, maar het valt me steeds meer tegen. Ik kom de stijle heuvels niet meer op en moet regelmatig stukken lopen. Onderweg nog met de pont over. Die zijn gratis in Finland. Dan volgt de afslag naar Savonranta en ik had geschat op nog zo'n 10 kilometer, maar het zijn er 15. Puf, puf, maar gelukkig is het meer dalen dan klimmen

en ik ben dolblij als ik het bord Savonranta zie. Ik jubel en juich en vindt het heerlijk om mijn vierkante billen uit het zadel te hijsen.

Ik gooi al mijn spullen van mijn fiets en doe nog wat laatste boodschappen en kies chili con carne met ananas. Ik ontmoet Marita, de eigenaar van het restaurant en de camping. Ze heeft twintig jaar in Nederland gewoond en spreekt vloeiend Nederlands. Het gaat goed met het bedrijf want volgend jaar gaat ze nieuw bouwen. Er speelt een band vanavond dus ik ga er ook even naar toe. De muziek klinkt goed, maar na één glas wijn vind ik het wel genoeg. Mensen dansen, zowel jong als oud, maar ik heb het wel gezien en zoek mijn tent weer op.

Zondag 3-8-2008

De meeuwen maken me wakker. Wat een kabaal maken die. Gelukkig val ik nog even in slaap maar om 8.00 uur stap ik uit de tent. Het begint wat te regenen maar gelukkig is het ook zo weer over en dat is wel erg prettig want dan kunnen mijn spullen droog ingepakt worden. Ik bestudeer de waterkaarten om een nieuwe route uit te stippelen en ga in het restaurantje koffie drinken en nog meer koffie met een lekker zoet broodje. Het ziet er allemaal verzorgd uit bij Marita en er zijn van 's morgens vroeg tot 's avonds laat mensen die er eten en drinken. Dan pak ik mijn spullen in en fiets nog wat door het dorp en doe mijn laatste inkopen voor mijn kano tocht. Ik neem nog wat yoghurt want zuivel is er de komende dagen niet bij. Ik heb zin om weer op het water te zijn. Mijn billen van het fietsen voel ik nog steeds.

Daar komt Erwin aan met de kajak op het dak van zijn Landrover. Wat een fantastische wagen. Hij brengt me naar Kirkkoranta om Vincent op te halen en mij af te zetten. Vincent heeft ook een fantastische tijd gehad. Hij heeft Bevers gezien en vastgelegd met zijn videocamera op een statief. Dat zullen prachtige beelden zijn. Mijn kajak gaat in het water en de andere canoe gaat op het dak van de auto. Mijn kajak heb ik snel ingeladen en jippie, daar ga ik weer. Ik weet de weg uit mijn hoofd te vinden en het is grappig hoe snel ik vertrouwd ben en me weer thuis voel op dit water.

Bij Syvaniemi besluit ik te stoppen. Ik vaar alweer 2,5 uur en dat is nu wel genoeg. Anders kom ik zo laat aan. Ik ben hier niet alleen deze keer. Er zijn drie Oostenrijkers en ik probeer mijn telescoop barbecuepin uit en deel met hen mijn saucijsjes. En ik krijg bier van hen. Wat gaat dat contact toch soepel. Twee Oostenrijkers gaan naar bed en met de derde praat ik nog een poosje bij het vuur. Dan ga ik ook naar mijn tent. Morgen heb ik een lange tocht te gaan naar het Linnansaaren meren gebied.

Maandag 4-8-2008

Tent inpakken, ontbijten, thee zetten voor onderweg en wegwezen. Het is grappig te ervaren dat ik het eerste stuk al ken en herken. Het is een prachtige tocht maar wel erg lang en ik kom nauwelijks boten tegen. Het is bijzonder om uren op het water te zijn zonder iemand tegen te komen. Onderweg vraag ik de weg aan een vrouw die een boek op een steiger zit te lezen. Het blijkt een Duitse te zijn. Vijf jaar geleden hebben ze hier een stuk land gekocht van een Fin en er een Mökki op gebouwd. Het lijkt meer een huis zo groot is het en er zijn ook heel wat familieleden aanwezig. De vrouw verteld me dat ze gepensioneerd zijn en hier gemiddeld twee maanden per jaar wonen. Het is een mooi plekkie, waar je alleen met een boot kan komen. Er liggen ook allerlei soorten en maten boten. Het is nog zo'n 10 kilometer varen naar Oravi en dat valt me tegen. Gelukkig krijg ik een kop thee aangeboden en kan ik even mijn benen strekken. Er komt ook een grote trommel met koekjes op tafel en dat gaat er wel in.

Verder word ik gewaarschuwd voor giftige slangen waar zij op dit eiland regelmatig last van hebben. Mijn tocht gaat verder en ik heb een binnendoor route gekregen. Eindelijk is Oravi in beeld, maar ik moet nog een flink meer overvaren om in het Linnensaaren gebied te komen. Ik heb de tocht gemaakt over het meer, maar het was veel verder dan ik dacht. Wat kan je je toch enorm verkijken op het water. Gelukkig vaar ik er wel in één keer naar toe en kon ik het direct vinden. Er is op deze plaats een Fins echtpaar met een dochter van 7 jaar. De man helpt me op de kant want er zijn hier geen steigers. Ik voel ook wel enige moeheid, want heb wel zo'n tien

uur in de kajak gezeten. Ik verken de tentplekken en zoek een vlakke plaats uit. De Finnen hebben nog koffie in de pot en bieden me dat aan. Ze staan op het punt om weg te gaan en hebben nog twee saucijsjes op het vuur liggen die ik mag hebben. Wat een welkom na zo'n dag. Het is inmiddels ook al 20.00 uur. Tijdens de koffie praten we over kinderen en school en het blijkt dat ze daar pas met zeven jaar naar school gaan. Zweeds is een verplichte buitenlandse taal en meestal komt daar Engels bij. De Finnen gaan weg en laten nog wat water en melk achter. Ik ga een saucijsje eten met mosterd, daarna de tent opzetten, me verder installeren en het andere saucijsjes opeten. En als dessert thee met koekjes. Het is 22.00 uur en er komt nog een klein motorbootje. Het is een jong stel dat een week vakantie heeft en een bootje gehuurd heeft. De jongeman komt nog even twee saucijsjes warmen op het vuur en zich opwarmen. We praten wat over vakanties en hij gaat met de saucijsjes terug naar zijn vrouw. Daar worden ze opgegeten met wat bier. Zij slapen op een wiebelende boot en ik ga mijn tent opzoeken.

Dinsdag 5-8-2008

Ben vroeg wakker, maar val nog weer een uurtje in slaap. Het waait enorm dus het wordt ontbijten, alles goed inpakken en een zwemvest aan. Als ik in de boot zit kost het me moeite om uit de baai te komen en er zijn erg hoge golven. Waar ben ik aan begonnen??? Ik ben blij dat ik een zwemvest aanheb en schep regelmatig water in de kajak. Ik moet een spatzeil aandoen en ik wil even uitrusten want het is erg pittig. Ik heb gevoelens van: het is sensationeel die golven en angst omtrent mijn oriëntatie. Ik heb wel een gsm bij me maar geen navigatie en moet alles op mijn gevoel doen. Ik zoek een eilandje op om even op adem te komen en mijn spatzeil aan te doen. Na nog twee uur op het water te peddelen kom ik tot de conclusie dat ik totaal niet weet waar ik ben. Alles lijkt zo ontzettend op elkaar en of er doorgangen of inhammen zijn is niet te herleiden. Dit doe ik nooit meer zonder gps!!! Er zijn wel markeringen hier en daar maar zonder nummer of andere codering. Ik heb geen idee waar Oravi ligt en boten zie ik nauwelijks en als ik er eentje zie, dan vaart die snel zodat ik niet kan seinen. Wederom bekruipt me het gevoel van: waar ben ik aan begonnen??? De wind en de golven, het is hard werken in de kajak. Ik ben nat en voel me koud worden. Dan besluit ik aan land te gaan. Ik zie twee boeien en misschien kan ik me met behulp van de waterkaart oriënteren en kan ik zo een plan de campagne maken. Moet ik Erwin bellen? Als ik naar de kant ga, zie ik ogen in stenen. Dat betekent dat ik bij een kampeerplek ben. Dat betekent dat daar namen en een informatiebord staan zodat ik weet waar ik ben. Het is een wonder dat ik op deze plek aankom... Ik besluit om hier een paar uur te blijven om bij te komen en mijn kleren te drogen. Maar vooral ook nadenken over hoe nu verder en dit verantwoord verder ondernemen.

Het was heerlijk om me even over te geven aan de rust, maar ik besluit om toch weer verder te gaan. Ik ben afgedwaald en alles wat ik vandaag niet vaar moet ik morgen extra varen, want ik moet ook op tijd in Savonranta zijn. Ik steek recht over op het ruwe water en vaar dan links af. Er zijn vissers en ik vraag of ik op de goede weg ben naar de kampeerplaats. Dit bevestigen zij. Gelukkig het gaat allemaal in één keer goed en hoog boven het water ligt een prachtige kampeerplaats waar ik mijn tent opzet. Er is hier ook een wandelpad van 6 kilometer en een prachtig uitzichtspunt. Ik besluit de wandeling te maken en mijn beenspieren weer te gebruiken. Er is een prachtig meer, een klein museum, een aanlegplaats voor motorboten en een grote kampeerplaats aan de andere kant van het eiland. Het zijn werkelijk schitterende uitzichtpunten die dit eiland heeft met een kleurrijke geschiedenis verteld op informatieborden. Vroeger woonden hier ook mensen, maar nu wordt het alleen gebruikt door toeristen en kampeersers. Om 19.30 uur ben ik weer bij de tent dus tijd om te eten, maar natuurlijk nog wel even hout hakken. Het zit heerlijk bij het vuur. Er is nog een ander Fins stel die met een canoe zijn en er ligt nog een motorbootje.

Het was een pittige dag vandaag met angstige momenten en ik ben blij als ik in mijn tentje lig.

Woensdag 6-8-2008

Vroeg wakker en lekker het vuur aangemaakt. Water koken en heerlijk dat het niet meer zo waait. Ik ga vandaag naar Oravi varen en ben dan uit het Linnansaaren gebied. Dan laat ik de meren achter me en ga via de vaarroute verder richting Savonranta.

In Oravi aangekomen ga ik uitgebreid koffie drinken en me oriënteren op mijn route.

Het is redelijk fris en dat komt ook doordat mijn waterschoenen niet genoeg gedroogd zijn en die nat aan mijn voeten zitten. M'n zwemvest en spatzeil houden me verder wel lekker warm. Ik besluit inderdaad de vaarroute te volgen en in combinatie met de waterkaart verloopt de tocht goed. Ik vaar deze dagen flinke stukken in tegenstelling met het Kolovesi gebied. Maar het is heerlijk zo op het water en ik heb elke keer geen besef van tijd.

M'n einddoel is in zicht. Het is ook wel genoeg geweest voor vandaag. Het is een minuscuul klein dorpje met de naam Happiemieni net zoals je welgeplaatst ziet op een modelspoorbaan. Ik weet nu waar die zich door hebben laten inspireren. Ik stap uit bij vier andere kajakkers. Het zijn Finnen die een tocht van een week maken en op uiteenlopende plekken langs het water kamperen.

Het barretje is open en er is een warm toilet en ik heb zin in warme chocolademelk. Ik ben echt koud geworden en bestel een pizza. Desnoods eet ik wel twee keer warm vandaag. Er is hier ook een kleine haven daarom vraag ik aan de vrouw bij de bar of ik hier ergens kan douchen. Ik wordt naar de achterkant van een huis verwezen en daar mag ik de derde deur ingaan. Het is hun privé douche die ik mag gebruiken en dat doet me goed. Lekker even mijn haren wassen en een warme straal over mijn rug. Er is ook een prachtige sauna, maar daar maak ik geen gebruik van.

Grandioos om zo even op te warmen en als ik weer in het barretje ben bestel ik nog een chocolademelk en werk mijn boekje bij. Op de achtergrond hoor ik allerlei keukengeluiden zoals de vaatwasser, kopjes en boren en bestek, het snijden van groente en een kraan die loopt. Het is zomers hard werken hier want in de winter zal het hier stil en verlaten zijn. Als ik alles afreken moet ik voor de douche € 5,00 betalen maar dat is het waard. Ik ben weer lekker warm en kan een slaapplek gaan zoeken. Er schijnt een plek hier niet ver vandaan te zijn maar na zo'n 20 minuten varen blijkt dat ik mijn kajak over een weg moet dragen en dat is niet handig want dan zou ik morgen ook weer terug moeten. Daar begin ik niet aan en ik vaar terug. Er moet nog een ander haventje zijn, waar ik naartoe vaar, maar deze is er niet meer. Ik benader een visser die telefonisch overlegt met verschillende dorpsgenoten en hij adviseert om terug te gaan naar Happianiemi en daar mijn tent op te zetten. Tja en zo vult de avond zich wel en kom ik weer bij de vrouw in het barretje aan om te vragen of ik er een nacht kan staan. Dat is akkoord en ik zoek een plekje naast het botenhuis waar mijn tent kan staan. Na een rondje lopen ontdek ik ook nog een dames en heren toilet waar stromend water is zodat ik ook mijn tanden kan poetsen en mijn lenzen even goed kan reinigen. Ik verzamel nog wat afval uit mijn kajak en gooi dat in de plaatselijke container. Dan drink ik mijn laatste biertje en lig om 22.00 uur voldaan in bed om mijn boek uit te lezen.

Donderdag 7-8-2008

Vannacht was er een uitgebreid hondenconcert. Boeiend hoe honden op afstand met elkaar communiceren. Daarna ben ik wel weer in slaap gevallen. Ik ben wel diverse keren wakker geweest maar voel me verder goed uitgerust. Ik heb gewoon niet zoveel slaap nodig.

Het is 7.00 uur en ik ga eruit. Het is mijn laatste dag in mijn kajak en daar stel ik me dan ook op in. Ik pak mijn spullen in en ontbijt aan de houten tafel op het terras. De laatste crackers en de jam maak ik leeg. Ik had voldoende eten bij me en ja op een gegeven moment moet het ook op. Het is boeiend om zo'n periode met het eten wat je bij je hebt je te redden. Het voelt goed en ik ben blij dat ik dat kan. De lucht is bewolkt en ik doe mij zwemvest en een lange broek aan. Het is nog een flink stuk varen naar Savonranta en er zijn ook weer grotere meren die ik passeer. Ik passeer het pontje waar ik met de fiets op heb gestaan en vaar langs een

roeiboort met een vrouw, haar twee dochters en haar moeder aan boord. Ze begint te vertellen over deze streek waar haar moeder is grootgebracht en waar ze nu nog hun mökki hebben. Ze wijst waar de mooie plekken zijn in de buurt maar ik vertel haar dat ik daar niet naar toe ga zonder navigatie. Bovendien heb ik nog een eind te gaan en wil ik naar Savonranta. Onderweg lunch ik nog en geniet van de warme thee. Wat is Finland toch uitgestrekt en schoon.

Ik heb nog een aantal kilometers recht stuk te gaan en het waait weer flink. Gelukkig heb ik de wind in de rug, maar het is toch een lange rechte tocht die ik heb te gaan. Ik volg de boeien en de palen in het water, maar als die op een gegeven moment er niet meer zijn slaat de twijfel weer toe. Ik ben toch wel goed gevaren er komt geen eind aan. Op een rustig plekje meer ik aan en bestudeer de waterkaart nog eens. Dan zie ik inderdaad dat het laatste stuk een heel lang uitgestrekt meer is waar geen boeien zijn dus ik moet wel goed varen. Wat heb ik me verkeken op die laatste afstand en het werd ook eentonig. Eindelijk komt er een eind aan dit lange stuk en het kost me moeite om de haven te vinden want het staat allemaal niet aangegeven. Na te ver doorgevaren te zijn en nog een keer de weg aan een visser gevraagd te hebben, zie ik eindelijk de inham naar de haven. Na een aantal kilometers zie ik dan toch het eindpunt en ik herken het haventje en het restaurantje van Marita. Wat ben ik blij dat ik er ben. Nogmaals zeg ik tegen mijzelf, dat ik dit nooit meer doe zonder een GPS want ik heb echt risico's genomen en ik heb veel geluk gehad dat het zo is gelopen.

Ik haal de spullen uit de kajak en leg deze op de kant. Ik maak een scheiding tussen mijn spullen en die van Erwin en ga mijn tent opzetten. Na een douche neem ik thee met een koek bij Marita. Morgen ga ik weer naar huis.

Erwin belt en vraagt of alles goed is. Hij heeft mijn SMSje niet gehad en staat op een ander punt mij op te wachten. Ik vertel hem dat ik al in Savonranta ben en hij zegt dat hij om 18.00 uur bij mij is om de kajak op te halen. Dan leggen we de kajak in het botenrek en ik wordt uitgenodigd om mee te gaan barbecueën bij de mökki van Erwin. Daar ontmoet ik Heins en Joris die ook een week op het Kolovesi gebied geweest zijn. We wisselen onze ervaringen uit en hebben een gezellige afsluiting met worstjes, wijn, bier, salades en groente en een heerlijk glaasje amaretto als afsluiting.

Vrijdag 8-8-2008

Ik word wakker en het regent. Dat is niet handig voor het inpakken. Het is koud en nat en ik ga thee zetten en haal thee en brood in de supermarkt. Ik verplaats allerlei spullen onder de overdekte vuurplaats zodat het enigszins droog blijft. Er komt nog een man bij me zitten uit het dorp en ik bied hem thee en koffie aan. Er is niet veel contact want hij spreekt nauwelijks engels. Het is even droog en ik besluit mijn tent af te breken en onder het afdak te laten drogen. Dat scheelt weer gewicht want alles moet wel mee retour. Het begint harder te regenen en ik besluit naar Jorma te gaan van de Kirppis. Daar krijg ik vast wel koffie en daar is het warm. Het duurt nog ruim twee uur voordat Erwin mij ophaalt en door de regen wil ik toch wel even binnen zitten. Jorma herkent mij direct en had me nog wel verwacht.

Ik snuffel wat rond, koop een blouse voor € 0,60 en krijg een klein leren etuitje van hem. We drinken koffie en praten over muziek. Ik vertel hem dat ik wierook bij me heb en besluit deze aan hem te geven. Dan kan ik gelijk mijn laatste spullen even inpakken. En staat alles klaar als Erwin komt. De wierook vindt Jorma fantastisch. Ik deel nog brood en kaas met hem, want dat kan ik niet meenemen. We wisselen onze adressen uit maar Jorma doet niets met de computer hij wil wel graag een kaart. We nemen afscheid en ik loop naar de camping om af te rekenen. Erwin, Heins en Joris zijn er al en hebben mijn fiets ingepakt. Het regent nog steeds en om de kartonnen doos komt een zeil, anders krijg ik die niet mee in het vliegtuig. Ik haal mijn koffer en tas en we vertrekken van Savonranta. Erwin moet nog naar een aantal bouwmarkten en we gaan nog een delicatessen eten van de streek. Muikut, dat zijn kleine visjes die gebakken worden met blauwe schimmelkaas. Het lijkt me erg lekker en je eet die visjes in

zijn geheel op. Ze smaken inderdaad fantastisch en we mogen van de saladebar gebruik maken en eten er nog wat brood bij. Dan thee toe om warm te worden want het is niet echt aangenaam op deze boot als visrestaurant. Er wordt ook nog een zalm gerookt bij een vuurplaats. Wat zijn de Finnen toch handig hiermee.

Dan volgt de laatste etappe naar het vliegveld. De koffers en de rugzakken gaan eruit en de fiets wordt van het dak gehaald. Alles wordt zonder problemen aangenomen. Uiteindelijk heb ik niets betaald voor de fiets, alleen die doos van € 20,00 en ik ben een ervaring rijker.

Ik neem afscheid van Erwin en zeg hem foto's en een reisverslag toe.

Het vliegtuig vertrekt 15 minuten te laat, maar we hebben nog tijd voldoende in Helsinki.

Daar koop ik een rendierhuid, een paar superdunne schoentjes voor water en heet zand en een verrekijker. Natuurlijk nog even likeur om na te genieten en dan verlaat ik Finland. In het vliegtuig heb ik nog een gesprek met iemand uit de ICT die gisteren naar Helsinki vloog en vandaag weer naar huis gaat. Hij bezocht daar een nieuwe klant en begeleid mensen op het webshop gebied.

We landen op Schiphol. Het is lang wachten op de koffer en de fiets. Eef staat me op te wachten en helpt met sjouwen met de fiets. Ik rij naar huis en we halen nog even een ijsje bij Mc Donalds. Rond 0.00 uur ben ik weer thuis. Spullen uitpakken, de eerste was draaien en nog even nazitten met een heerlijke glaasje Lapponia. Het was een fantastische ervaring. Dank je wel.